

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/114/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212204288
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2212204288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpeného: JUDr. Alan Strelák, advokát, AK so sídlom Na vršku 12, Bratislava, IČO: 31 819 702, proti odporkyňi: C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, P., o zaplatenie 460,- eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 9C/59/2012 - 44 zo dňa 27. novembra 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 384,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 384,- eur odo dňa 01.06.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, keď vo zvyšku návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 101 ods. 2 O.s.p., § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010, § 142 ods. 2 O.s.p., keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len čiastočne, a to v časti istiny úveru 384,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% od 01.06.2011 do zaplatenia. Navrhovateľ bol dodávateľom a veriteľom podľa § 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktorý túto činnosť vykonával v rámci svojho podnikania. Odporkyňa vystupuje ako občan - fyzická osoba, je spotrebiteľkou, ktorá nekoná za účelom podnikania. Preto súd vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom kvalifikoval ako vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi zákonnými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. a tie veci, ktoré v ňom upravené nie sú, sú upravené a riadiace zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa. Po preskúmaní zmluvy súd dospel k záveru, že táto neobsahuje niektoré základné náležitosti tak, ako to má na mysli ust. § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, najmä § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Na základe uvedeného preto navrhovateľ nie je oprávnený zo zmluvy vyžadovať okrem istiny poskytnutého úveru aj iné plnenia ako úroky aj poplatky obsiahnuté v zmluve, nakoľko poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje presnú výšku toho ktorého nároku tak, ako to má na mysli vyššie uvedené zákonné ustanovenie. Spotrebiteľ podľa citovaných zákonných ustanovení má právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške platí tieto úroky. V danom prípade takýto údaj v zmluve absentuje. Pre absenciu tejto náležitosti zmluvy, aby bolo možné úver považovať za úver s úrokom a s poplatkami, treba považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov ako to vyplýva zo zákonného ust. § 11 ods.

1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Vychádzajúc z uvedeného je potom odporca povinný vrátiť navrhovateľovi hodnotu toho, čo mu navrhovateľ poskytol bez akéhokoľvek navýšenia a po odpočítaní toho, čo už zaplatil. Na základe vyššie uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, keď odporca je povinný zaplatiť istinu z titulu poskytnutého úveru po odpočítaní už uhradenej sumy 16,- eur, teda 384,- eur (400 eur - 16eur) a v ostanej časti súd návrh zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., keď žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd nezaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku, nakoľko ako spotrebiteľ je v zmysle zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a v neskoršom platnom znení oslobodený od platenia súdnych poplatkov a preddavkov.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a to v zamietajúcej časti. Pre odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O.s.p., keď sa nestotožňuje s tvrdením prvostupňového súdu, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z., keď má za to, že súd vec nesprávne právne posúdil, nakoľko v čl. II. Zmluvy o úvere je v súlade s vyššie uvedeným ustanovením určito a zrozumiteľne uvedené, akú výšku tvorí istina a akú výšku tvorí odplata, celkovú dlžnú čiastku na úhradu, počet, poradie a výšku jednotlivých splátok ako i splatnosť týchto splátok. Zmluva o úvere obsahuje určenie, z čoho sa skladá mesačná splátka úveru, nakoľko v bode 1 Obchodných podmienok je uvedené, že mesačná splátka v sebe zahŕňa splátku istiny a odplaty. Navrhovateľ ďalej uviedol, že v čl. II. predmetnej zmluvy je uvedený údaj o priemernej hodnote RPMN v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čo sa týka RPMN, tento údaj je uvedený v bode 1 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Na základe uvedeného navrhovateľ ako odvolateľ žiadal, aby súd v zmysle ust. § 221 Občianskeho súdneho poriadku napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa v časti zamietnutia návrhu nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa v tejto napadnutej časti je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 9C/59/2012 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 460,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% od 01.06.2011 do zaplatenia.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 122 až § 135 O.s.p.. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Keďže sa odvolačný súd stotožňuje nielen s výrokom, ale aj s odôvodnením napadnutej časti rozsudku na zdôraznenie jeho správnosti v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. len ho dopĺňa reagovaním na odvolanie navrhovateľa.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že návrh navrhovateľa v zamietajúcej časti nie je dôvodný. Odvolačný súd nezistil, aby prvostupňový súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 132 v súvislosti s hodnotením dôkazov. Skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne posúdil ako nárok navrhovateľa na zaplatenie žalovanej istiny titulom uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Zákon o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľský úver definuje ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa šíriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. d/ cit. zákona). Zákon o spotrebiteľskom úvere upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania. Na právny vzťah založený medzi navrhovateľom a odporcom zmluvou o úvere zo dňa 20.10.2010, od ktorej sa uplatnený nárok navrhovateľa odvíja, je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Z predloženej zmluvy o úvere je zrejmé, že sa v predmetnej veci jedná o spotrebiteľský úver, pretože sú naplnené zákonné znaky spotrebiteľského úveru vyplývajúce z ustanovenia § 1 a § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda predpoklady vyžadované touto osobitnou právnou úpravou na to, aby sa vzťah medzi veriteľom a dlžníkom podriadil právnemu režimu tohto zákona. Navrhovateľ vystupoval a konal ako dodávateľ, lebo poskytoval služby, ktoré má v obchodnom registri zapísané ako predmet činnosti, čo je skutočnosť známa z údajov verejne dostupných v obchodnom registri (www.orsr.sk). Odporca v zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ, lebo konal pre svoju osobnú potrebu, opak preukázaný nebol a ani zo zmluvy nevyplýva. Predmetom zmluvného vzťahu bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou revolvingového úveru. V súhrne tohto je potom zrejmé, že ide o vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa musí riadiť zákonnými ustanoveniami zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákonnými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ale aj zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010 vzhľadom na prechodné ust. § 879l Obč. zák. a skutočnosť, že navrhovateľ si nárok uplatnil na súde dňa 15.3.2012 t.j. až po dátume 01.03.2010.

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje ustanovenie § 9 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pod sankciou neplatnosti stanovuje požiadavku písomnej formy, ktorá vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch. Okrem všeobecných náležitostí musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať náležitosti uvedené v odseku 2 ustanovenia § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Musí teda zahŕňať okrem iných presne špecifikovaných náležitostí takejto zmluvy aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Absenciu niektorej z náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou. Súčasne však zákon pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 9 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak nie je niektorý z týchto údajov uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 cit. zákona).

Z obsahu zmluvy a obchodných podmienok vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený právnym predchodcom navrhovateľa ako dodávateľom. On určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, a to aj čo sa týka obchodných podmienok. Obchodné podmienky sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani odporca sa na ich prípravu nepodieľal a ani by nemohol doceliť nejakú zásadnejšiu zmenu vopred pripravených podmienok. Navrhovateľ nepreukázal, že by obchodné podmienky zmluvy boli odporcom individuálne vyjednané a preto obchodné podmienky zmluvy nie je možné považovať za individuálne dojednané ako to vyplýva zo zák. o ochrane spotrebiteľa a tiež zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2010. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že všeobecné zmluvné podmienky majú obsahovať len skutočnosti technického, spresňujúceho, resp. vysvetľujúceho charakteru, nemôžu však obsahovať podstatné náležitosti zmluvy, ktorou je aj dojednanie úroku za poskytnutý úver.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri riadení sa zhora citovanými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon potom v prípade vecných výhrad odvolateľa voči posúdeniu veci súdom prvého stupňa za správny treba považovať najmä ten záver vyplývajúci z odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorého údaje obsiahnuté v tzv. formulárovej zmluve účastníkov z 20.12.2010 nezodpovedali požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere práve v rámci takýchto ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí (odkaz na § 43 O. z. - pozn. odvolacieho súdu i priamo v zákonom ustanovení) musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; treba mať za to, že takéto náležitosti sú obligatórnymi (povinnými), s následkom v podobe považovania poskytnutého úveru za úver bezúročný a bez poplatkov (v prípade absencie uvedených náležitostí). Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je navzdory odchylnosti takejto (úpravy úročenia spotrebiteľských úverov od úročenia úverov všeobecne) práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť).

Na základe uvedeného preto správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi konania dňa 20.12.2010 neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a to z dôvodu absencie týchto údajov v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere podpísanej oboma účastníkmi zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje ust. § 9 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch a preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

Na základe vyššie uvedených skutočností, preto správne súd prvého stupňa započítal uhradené splátky odporkyne na predmetnom úvere vo výške 16,- eur len na istinu poskytnutého úveru vo výške 400,- eur a odporkyňu zaviazal na zaplatenie rozdielu vo výške 384,- eur s prísl., keď návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti ako nedôvodný zamietol.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa v časti istiny 76,- eur s prísl. rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil, keď tento správne rozhodol i o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnila a taktiež nevyplývajú z obsahu spisu.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.